

Ježto podle toho, co bylo uvedeno, není splněna skutková podstata přečinu podle § 45 uved. zák. po objektivní stránce, nebylo se třeba zabývatí výtkami zmateční stížnosti, jež činí závěrům nalézacího soudu o subjektivní vině obžalovaného. Byla proto zmateční stížnost soukromých žalobců zamítnuta částečně jako neprovedená a částečně jako neodůvodněná.

Čís. 6332.

Puncovní boleta je jak ve svém celku, tak i ve svých oddělitelných částech veřejnou listinou ve smyslu § 199, písm. d) tr. zák.

Svémocné vyplnění i jen jednotlivých jejích útržků je napodobením veřejné listiny ve smyslu § 199, písm. d) tr. zák., je-li jeho účelem uvést jiného v omyl, jímž má někdo trpěti škodu na majetku nebo právech.

Okolnost, že útržek nebyl opatřen úředním razítkem, nezbavuje jej povahy úřední listiny, nýbrž má význam jen pro posouzení konkrétní způsobilosti napodobeniny k oklamání.

(Rozh. ze dne 28. února 1939, Zm I 50/39.)

N e j v y š š í s o u d jako soud zrušovací zamítl zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem podvodu podle §§ 197, 199, písm. d) tr. z.

Z d ů v o d ů:

Na rozdíl od obžaloby, která stíhá stěžovatele pro zfalšování jedné puncovní bolety, uznává rozsudek odsuzující větou obžalovaného vinným, že padělal dvě puncovní bolety. Výtky o překročení obžaloby a nejasnosti, pokud se týče o vnitřním rozporu rozsudkovém a odporu se spisy z důvodu toho uplatňované jako zmatečnost rozsudku podle § 281, čís. 8 a 5 tr. ř. jsou neodůvodněny. Z rozsudkových důvodů, které jsou podstatnou součástí rozsudku, je zjevné, že obžalovaný jest odsouzen jen pro ten čin, který je předmětem obžaloby: že totiž sám vyplnil svémocně dvě útržkové části puncovní bolety, aby je v jednom a tomže případě zákazníkovi při prodeji zlaté dosy předložil a oklamal ho a na penězích poškodil, napodobil veřejnou listinu, která měla osvědčovat, že vyhotovené zlaté zboží řádně předložil puncovnímu úřadu k vyměření poplatků. Pouhá nepřesnost ve stylisaci rozsudku, pokud se týče rozlišování mezi boletou jako celkem a mezi jednotlivými jejími součástmi, útržky, které i jednotlivě samy o sobě mají povahu úředního potvrzení a tudíž veřejné listiny, nezakládá zde tvrzené zmatky ve smyslu § 281, čís. 5 tr. ř., neboť nemá vůbec významu pro zjištění rozhodných skutečností, tím méně pak zmatek podle § 281, čís. 8 tr. ř., neboť předmětem odsuzujícího rozsudku zůstává stále jen týž trestný skutek obžalobou stíhaný.

Že obžalovaný zlatou dosu, na kterou se vztahovala padělaná boleta, skutečně zhotovil, prodal a od zákazníka též vybral poplatky na útržku bolety vyznačené, zjistil rozsudek na podkladě skutečnosti v rozsudku uvedených a zhodnocených. Zjištění to nemůže býti otřeseno výtkami stížnosti proti úsudkům prvního soudu o hodnověrnosti svědka N., s jehož svědectvím se rozsudek náležitě vypořádal, rovněž ne výtkami nedostatku důvodů; tyto rozsudek podrobně uvádí formou odpovídající předpisu § 270, čís. 5 tr. ř. a námitky zmateční stížnosti ve směru zmatečnosti podle § 281, čís. 5 tr. ř. jsou zde jen skrytým, po případě zjevným brojením proti oceňování průvodů soudem nalézacím a proti závěrům utvořeným v mezích jeho práva na volné hodnocení důkazů ve smyslu § 285, odst. 2 tr. ř.

Neobstojí ani výtky stěžovatelovy uplatňované s hlediska zmatků hmotněprávních podle § 281, čís. 9, písm. a) a čís. 10 tr. ř. Puncovní boleta dírkováním rozdělená v odtržitelné části, jest jednak ve svém celku veřejnou listinou ve smyslu § 199, písm. d) tr. zák., pokud ji puncovní úřad stvrzuje provedenou či prováděnou puncovní kontrolu zboží zhotoveného z drahých kovů ve smyslu § 6 zák. ze dne 16. prosince 1927, čís. 2 Sb. z. a n. z r. 1928, jednak jsou veřejnou listinou také i veškeré její oddělitelné části, pokud i jimi je úřadem potvrzována určitá skutečnost k uvedenému kontrolnímu řízení směřující nebo jemu sloužící. Svémocné vyplnění i jednotlivých útržků bolety má proto náležitosti napodobování veřejné listiny ve smyslu § 199, písm. d) tr. zák., je-li účelem tohoto jednání uvedení jiného v omyl, jímž někdo má utrpěti škodu na svém majetku nebo na svých právech; nezáleží proto na tom, že rozsudek neobsahuje zjištění též o padělání ostatních součástí bolety, totiž kontrolního listu. Neoznačení útržku puncovní bolety razítkem úřadu nestírá s něho charakter úřední listiny, zejména při formě trestného skutku napodobením, kdy listina nebyla vystavena samotným úřadem; skutečnost tato má význam vždy jen pro konkrétní okolnosti případu, zda listina toho druhu byla též způsobilá jiného oklamati. Že tomu tak bylo v souzeném případě, správně usuzuje nalézací soud z okolností, že obě stvrzenky působí na první pohled dojemem, že byly úředně vystaveny, zejména na průměrného zákazníka, který není informován přesně o tom, jak se jednotlivé rubriky mají vyplňovati a že snad má býti na boletách (nebo též na všech jejich útržcích) vytištěno razítko. Vždyť průměrný zákazník o tomto řízení kontrolním ani ničeho neví. Rozsudek však nadto poukazem na výpověď svědka inž. K. správně dovozuje způsobilost listin oklamati též i úřední orgány a není odůvodněno stěžovatelovo dovolání se svědectví inž. K. a inž. J., když výpovědi těchto svědků je potvrzeno, že teprve přezkoušením bolet v úřadě mohla býti bezpečně zjištěna lichost tvrzení obžalovaného a že při zběžnější jen kontrole mohlo se státi, že padělky ty byly i úřadem považovány za pravé potvrzení. Po té stránce nemá ani významu, že na lístku o dani z obratu nebyla vyznačena příslušná částka peněžitá, přihlédne-li se k úkolu, který obžalovaný paděláním listin sledoval vůči svému zákazníkovi.

Poněvadž pak nalézací soud na podkladě skutkových zjištění též důvodně usuzuje na stěžovatelův zlý úmysl předložením padělaných stvrzenek uvést v omyl jednak zákazníka, jednak též kontrolní orgány punčovního úřadu, oproti nimž bylo těchto padělků též skutečně použito, bylo zmateční stížnost zamítnouti.

Čís. 6333.

Nedokonaným sváděním ve smyslu § 9 tr. zák. je jakékoli svádění k trestnému činu, které zůstalo bez výsledku ať již proto, že se sváděný nedal svést (nezdařené svádění), nebo proto, že čin neprovedl (bezvýsledné svádění), nebo proto, že byl již před sváděním odhodlán k činu (alias iam facturus).

(Rozh. ze dne 3. března 1939, Zm I 22/38.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl částečně zmateční stížnosti státního zastupitelství do rozsudku krajského soudu, pokud jím byl obžalovaný A. zproštěn podle § 259, č. 2 tr. ř. obžaloby ze zločinu spoluviny na vyhnání plodu podle §§ 5, 144 tr. zák., zrušil napadený rozsudek, pokud zprostil obžalovaného A. obžaloby, že nastrojil radou a poučením zlý skutek B-ové, a vrátil věc soudu první stolice k novému projednání a rozhodnutí.

Z d ů v o d ů:

Dlužno částečně přisvědčiti zmateční stížnosti státního zastupitelství, napadající rozsudek důvodem zmatečnosti podle § 281, čís. 9 a) tr. ř. toliko pro výrok zprošťující obžalovaného A. podle § 259, čís. 2 tr. ř. obžaloby pro zločin podle §§ 5, 144 tr. z., spáchaný tím, že dne 16. srpna 1938 v N. radou, poučením a pomocí při zákroku zlý čin B-ové nastrojil a přispěl k bezpečnému jeho vykonání.

Nalézací soud zjistil toto: C. přerušila těhotenství B. Když B. za tím účelem přišla k C., byla u C. neznámá žena. Proto musela B. čekat v kuchyni, kde byl přítomen obžalovaný A. Když B. projevila strach, odvětil jí A., aby se nebála, že to nic není, že to nebolí a že se jí nic nestane. Po odchodu neznámé zavolala C. B-ovou do pokoje, měřila jí teplotu a řekla A., aby jí ohřál vodu. Pak omyla B-ovou a manuálně jí přivodila potrat.

V dalším rozsudek uvádí, že A. popíral jakoukoliv účast na zákroku C. na B. a že B. tvrdí opak; rozsudek ponechává nerozřešenu otázku, komu uvěřil, poukazuje toliko na příkré rozpory mezi obhajobami B. a A. a dovozuje, že B. přes to, že v kuchyni C-ové v posledním okamžiku v přítomnosti A. projevila jakési kolísání ve svém rozhodnutí, byla odhodlána svou trestnou činnost dokonati. Pokud jde o pomoc při zákroku, prohlašuje nalézací soud, že se nedalo zjistit, zda A. věděl, k čemu C.